

Sygn. akt IV CSK 554/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Gminy P.
przeciwko S. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 13 marca 2012 r., I C [...], wydanego na podstawie art. 471 k.c., którym uwzględnione zostało w całości żądanie powoda o zapłatę odszkodowania za wadliwe wykonanie przez pozwanego umowy o dzieło, przez posadowienie przepompowni z instalacjami na cudzym gruncie, niezgodnie z warunkami pozwolenia na budowę, co zostało stwierdzone po zakończeniu i odbiorze robót.

W skardze kasacyjnej opartej na podstawie naruszenia prawa materialnego art. 471 k.c., skarżący jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Stwierdził, że skarga jest oczywiście uzasadniona, bowiem wbrew ocenie Sądów orzekających w sprawie brak podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego za niewłaściwe wykonanie umowy skoro strona powodowa wiedziała o wadliwości wykonanych robót, a mimo to odebrała je bez zastrzeżeń.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżący nie wykazał istnienia w sprawie przesłanki przedsądu, na którą się powołał.

Niewątpliwie nie zostało wykazane, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżący nie przedstawił bowiem żadnych argumentów pozwalających na stwierdzenie, że Sąd Okręgowy w sposób oczywisty, a więc kwalifikowany, naruszył przywołany w skardze art. 471 k.c. i w wyniku tego wydał oczywiście wadliwy wyrok (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2005/6/100 i z dnia 10 stycznia 2003 r. CZ 187/02, OSNC 2004/3/49). Twierdzenie pozwanego, że brak podstaw do zastosowania art. 471 k.c. wynika z faktu, iż strona powodowa odebrała roboty wadliwie wykonane, a więc wiedziała o ich wadliwości,

nie odpowiada ustaleniom Sądów, którymi Sąd Najwyższy jest związany, a z których wynika, że stanowiąca podstawę roszczenia wadliwość polegająca na posadowieniu części przepompowni na cudzym gruncie została stwierdzona już po wykonaniu i odebraniu robót.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

[aw]

es